

Rettelsesblad

Erstatter bilag 1 til pkt. 115

(I det danske bilag 1 af 9. august 2016 var angivet forkert punktnummer i øverste højre hjørne)

udkast 16. juni 2016

**Forslag
til**

Lov om ændring af lov om arbejdsmiljø i Grønland og om arbejdsskadesikring i Grønland

(Betaling for tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter m.v. og indsamling og videregivelse af oplysninger om arbejdsulykker og erhvervs sygdomme)

§ 1

I lov om arbejdsmiljø i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 26. oktober 2005, som ændret ved lov nr. 1382 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

”§ 13 a. En ansat har ret til at forlade sin arbejdsplads eller et farligt område i tilfælde af en alvorlig og umiddelbar fare, som ikke kan undgås.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine forhold, fordi den ansatte forlader sin arbejdsplads eller et farligt område efter stk. 1.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder efter stk. 1 og 2 er krænkede, har krav på en godtgørelse.”

2. § 39, stk. 1, nr. 4, affattes således:

”4) sikkerhedsdatablade, tekniske datablade og lignende fra leverandører og arbejdspladsbrugsanvisninger fra arbejdsgivere.”

3. I § 39, stk. 4, ændres ”Arbejdstilsynet fastsætter” til: ”Beskæftigelsesministeren kan fastsætte”.

4. I § 39 indsættes som *stk. 5 og 6*:

”*Stk. 5.* Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at stoffer eller materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis de kan erstattes af ufarlige, mindre farlige eller mindre generende stoffer eller materialer.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, før Arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.”

5. I § 49, stk. 1, ændres ”Grønlands hjemmestyre” til: ”Grønlands Selvstyre”.

6. I § 51, stk. 1, nr. 2, ændres ”Pædagogernes Fagforening (PIP)” til: ”Nunatsinni Perorsaatut Kattuffiat (N.P.K.)”.

7. Efter § 57 a indsættes:

”§ 57 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at rettighedshavere og andre, der har en tilladelse efter inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor eller efter inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, skal betale et gebyr. Gebyret skal dække Arbejdstilsynets omkostninger ved tilsyn med og myndighedsbehandling af aktiviteter inden for tilladelsesområdet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Rettighedshavere og andre, der er omfattet af stk. 1, skal betale for Arbejdstilsynets udgifter til transport, tolk, oversættelse samt kost og logi i forbindelse med tilsynet.

Stk. 3. Krav om betaling for tilsyn efter stk. 1 og 2 omfatter ikke forundersøgelser, videnskabelige undersøgelser samt efterforskningsaktiviteter frem til en af Naalakkersuisut godkendt udnyttelsesplan.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af betaling efter stk. 2.”

8. Efter § 58 indsættes:

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.	13
6. Administrative konsekvenser for borgerne	14
7. Miljømæssige konsekvenser.....	14
8. Forholdet til EU-retten.....	14
9. Hørte myndigheder og organisationer i mv.....	14
10. Sammenfattende skema.....	14

1. Indledning

Grønlands Selvstyre forventer, at der fremover vil blive gennemført flere projekter med udnyttelse af bl.a. vandkraft og råstoffer som jernmalm, zink, guld, rubiner, safirer mv., herunder storskalaprojekter.

Arbejdstilsynet skal som myndighed på området føre tilsyn med arbejdsmiljø ved disse projekter. Dette vil indebære en ekstra tilsynsindsats og dermed merudgifter for Arbejdstilsynet.

En væsentlig udfordring ved tilsyn med sådanne projekter er, at de ofte ligger i det åbne land uden for eksisterende by- og bygdesamfund og uden tilknytning til eksisterende infrastruktur såsom veje og havne. Det betyder, at der i forbindelse med etablering af projekterne typisk også skal etableres vejstrækninger og havne til brug for især råstofudvinding ved minedrift.

Herudover indebærer etablering og drift af råstof- og vandkraftprojekter i Grønland mange arbejdsmiljømæssige udfordringer.

Regeringen ønsker, at tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter i videst muligt omfang skal være udgiftsneutral for den danske stat.

Regeringen ønsker samtidig, at Arbejdstilsynets tilsyn med arbejdsmiljø ved råstof- og vandkraftaktiviteter mv. i Grønland, herunder storskalaprojekter, skal ske, uden at der føres mindre tilsyn med andre virksomheder.

Det foreslås derfor, at rettighedshavere og andre, der har fået tilladelse til udnyttelse mv. efter inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (herefter benævnt råstofloven) og inatsisartutlov nr. 11 af 8. juni 2014 om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi (herefter benævnt vandkraftloven), skal betale et gebyr til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger til tilsyn og myndighedsbehandling i forbindelse med råstof- og vandkraftaktiviteter.

Det bemærkes, at gebyret ikke har karakter af en indtægt i selvstyrelovens § 7. Derfor vil indtægterne herved tilfalde den danske stat og ikke Grønlands Selvstyre.

Det foreslås desuden, at rettighedshavere også skal refundere Arbejdstilsynets faktiske udgifter til transport til og fra Nuuk, nødvendig oversættelse og tolkning til og fra andet end engelsk og grønlandsk samt kost og logi i forbindelse med tilsyn med de omhandlede aktiviteter.

Det foreslås endvidere, at rettighedshavere og andre med tilladelse til at foretage forundersøgelser, videnskabelige undersøgelser samt efterforskning frem til en af Naalakkersuisut godkendt udnyttelsesplan, ikke skal betale gebyr for tilsyn og refusion af faktiske udgifter. Hensynet er bl.a. mulighederne for at tiltrække og fastholde mine- og olieselskabers og andres interesse for investeringer i Grønland.

Udover betaling for tilsyn mv. foreslås følgende ændringer:

- Hjemmel til, at de ansatte kan forlade arbejdet i tilfælde af fare. Bestemmelse herom indgår i ILO's konvention nr. 176 vedrørende sikkerhed og sundhed i miner (herefter benævnt ILO's minekonvention) og er således en forudsætning for at ratificere konventionen for Grønland, som Grønlands Selvstyre har

Det er – ifølge punkt 5.10 i Grønlands olie- og mineralstrategi for perioden 2014-2018 – Naalakkersuisuts (Grønlands Landsstyre) målsætning at give tre til fem udnyttelsestilladelser for mineraler i løbet af de næste fem år. Disse kan ifølge strategien omfatte:

- Isukasia-projektet, storskalaprojektet nordøst for Nuuk.
- Rubin-projektet, Fiskensæsset, syd for Kuannersuit.
- Killavaat Alannguat/Kringlerne i Sydgrønland.
- Kvanefjeldet ved Narsaq i Sydgrønland.
- Citronen Fjord-projektet i Nordgrønland.
- Anorthosit-projektet White Mountain i Vestgrønland.

Nedenfor redegøres kort for storskalaprojekterne ved Isukasia og Kvanefjeld samt de to mindre projekter ved Citronen Fjord og White Mountain.

Vedrørende jernmineprojektet ved Isukasia fremgår følgende af Naalakkersuisuts råstofredagørelse af 2. september 2013, herefter benævnt ”Råstofredagørelsen 2013”:

”London Mining Greenland A/S indleverede i 2012 deres ansøgning om udnyttelse. Efterfølgende blev der afviklet en offentlighedsfase med høringer og offentlige borgermøder. Selskabets ansøgning har – sammen med de indkomne høringssvar – efterfølgende været under behandling af de relevante myndigheder. En eventuel mine vil kunne producere knap 15 millioner tons malmkoncentrat om året. Hvis projektet bliver etableret, forventer man, at der i anlægsfasen vil blive tilknyttet mere end 3.000 ansatte (peak-niveau). Når mineprojektet bliver en realitet og går fra anlægsfasen til selve driftsfasen, forventer selskabet, at minens beskæftigelse vil være mellem 680 til 810 personer.” Naalakkersuisut har i oktober 2013 meddelt tilladelse til udnyttelse. Siden er projektet blevet solgt til et andet selskab, der imidlertid indtil videre ikke har skaffet finansiering til projektet.

Vedrørende Kvanefjeldsprojektet, der omfatter det australske selskab Greenland Mineral and Energy Ltd.’s efterforskning af sjældne jordarter og uran, fremgår det af Naalakkersuisuts ”Råstofredagørelsen 2013” bl.a., at:

”I øjeblikket arbejder selskabet på at udarbejde en ansøgning om udnyttelse. Greenland Mineral and Energy Ltd. har gennem flere år haft efterforskningsaktiviteter og anvendt grønlandsk arbejdskraft og lokale virksomheder. Der har været etableret program for uddannelse af grønlandske formænd. Derudover har selskabet på forskellig vis været synlig i Narsaq og nærliggende bygder og færeholdersteder, idet de har været i dialog med lokale borgere omkring dele af projektets udformning. Lokal arbejdskraft vil kunne finde ansættelse ved minen og i anlægsperioden. Imidlertid må det forventes, at der også vil være behov for tilkaldt arbejdskraft i anlægsperioden og i driftsfasen, da visse dele af oparbejdningsprocessen vil forudsætte personer med særlige kompetencer. Minen og dens oparbejdningsanlæg vil tillige kræve, at der tages særlige forholdsregler for at sikre arbejderens sikkerhed og sundhed.”

Greenland Mineral and Energy Ltd. har den 24. marts 2014 indgået en ikke-bindende samarbejdsaftale med China Non-Ferrous Metal Industry’s Foreign Engineering and Construction Co. Ltd. om mineprojektet ved Kvanefjeld vedrørende forarbejdning af sjældne jordarter. Greenland Mineral and Energy Ltd. har i forbindelse med offentliggørelsen af samarbejdsaftalen oplyst, at de fremadrettet vil sætte øget fokus på at etablere et samarbejde med en passende uran-partner til Kvanefjeldprojektet.

Naalakkersuisut har i marts 2014 meddelt tilladelse til canadiske True North Gem til udnyttelse af rubin og safir ved Fiskensæsset i Sydgrønland. Projektet er gået i gang i sommeren 2014 og beskæftiger 40-50 personer i anlægsfasen og forventes at beskæftige 80 personer i driftsfasen.

Endvidere har Naalakkersuisut i september 2015 meddelt tilladelse til udnyttelse til canadiske Hudson Resources, der står for Anorthosit-projektet (anorthosit bruges bl.a. i glasfiber) White Mountain i Vestgrønland. Projektet forventes at beskæftige 20 personer i anlægsfasen og 60 personer i driftsfasen.

anlægsfasen, regnet fra det tidspunkt, hvor der foreligger en udnyttelsestilladelse, i driftsfasen og indtil en nedlukning er gennemført.

Det foreslås, at det er den rettighedshaver eller andre, der har fået en tilladelse efter råstofloven eller vandkraftloven, der skal betale for Arbejdstilsynets omkostninger ved tilsyn.

Den foreslåede betalingsforpligtelse vil omfatte rettighedshavere og andre, som Grønlands Selvstyre allerede opkræver betaling fra for udgifter til sagsbehandling og anden myndighedsbehandling i forbindelse med en tilladelse efter råstofloven eller vandkraftloven.

Projektselskaber og andre, der udfører anlægsaktiviteter, der er omfattet af en tilladelse til et storskalaprojekt, skal betale for Grønlands Selvstyres udgifter til sagsbehandling og anden myndighedsbehandling, herunder nødvendig oversættelse og tolkning, jf. § 19 i storskalaloven.

Det samme gælder efter råstoflovens § 86, hvor rettighedshavere og andre, der er omfattet af loven, skal betale for udgifter til sagsbehandling og anden myndighedsbehandling efter råstofloven. I medfør af at råstoflovens § 94 har råstofmyndigheden mulighed for at kræve delvis omkostningsdækning.

I vandkraftlovens § 8 er der hjemmel til at fastsætte regler om rettighedshaverens betaling for enhver myndighedsbehandling, herunder omkostninger til dækning af Grønlands Selvstyres tilsyn og ekstern bistand.

Grønlands Selvstyre har oplyst, at efter nuværende praksis opkræves der alene refusion af myndighedsbehandling fra tidspunktet, hvor en rettighedshaver ønsker at overgå fra efterforskning til udnyttelse.

For så vidt angår Råstofstyrelsens tilsyn skal indehaver af rettigheder til efterforskning dog betale for transport for tilsynet og evt. arrangere dette. Rettighedshaver skal ligeledes sørge for kost og logi i forbindelse med tilsynet.

Efter lovforslaget vil kravet om betaling for Arbejdstilsynets tilsyn med arbejdsmiljø omfatte alle nuværende og fremtidige tilladelser efter råstofloven eller vandkraftloven, uanset om der er tale om danske, grønlandske eller udenlandske virksomheder. Der vil alene være tale om betaling for tilsynsaktiviteter mv., der finder sted efter, at bestemmelsen træder i kraft.

Der er lagt vægt på, at Arbejdstilsynet skal friholdes for de væsentligste udgifter til tilsyn med arbejdsmiljø med råstof- og vandkraftaktiviteter. Tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter i Grønland vil ofte foregå på afsides beliggende områder uden adgang til offentlig transport i form af rutefly eller ruteskib og muligheder for valg af logi. Et tilsyn vil således kunne medføre væsentligt øgede udgifter.

Det foreslås derfor, at gebyret fastsættes på timebasis og skal omfatte alle udgifter i forbindelse med et tilsyn, herunder også forberedelse, udførelse af og opfølgning på et tilsynsbesøg og øvrig myndighedsbehandling som behandling af eventuelle klager over påbud og andre afgørelser efter arbejdsmiljøloven, opkrævning af betaling og rykkerskrivelser samt særlig kompetenceudvikling af de tilsynsførende. Endvidere skal rettighedshaver eller andre betale for Arbejdstilsynets faktiske afholdte udgifter til transport til og fra Nuuk, nødvendig tolkning og oversættelse til og fra andet end engelsk og grønlandsk samt kost og logi, hvor kost og logi ikke stilles til rådighed af rettighedshaveren. For så vidt angår transport vil rettighedsindehaveren alene blive opkrævet faktisk afholdte udgifter til transport til og fra Arbejdstilsynet i Nuuk. I det omfang Arbejdstilsynet samtidig har planlagt andre tilsyn tættere på tilsynsstedet, vil rettighedshaver alene blive opkrævet en forholdsmæssig andel af de faktisk afholdte udgifter til transport i forbindelse med den af tilsynet, der vedrører rettighedshaver.

Det følger endvidere af forslaget, at den ansattes forhold ikke må forringes, hvis den ansatte må forlade arbejdspladsen eller et farligt område af de nævnte grunde. Det foreslås, at den ansatte skal kunne få tilkendt en godtgørelse, hvis den ansattes forhold er blevet forringet. Den tilkendte godtgørelse skal dække den ikke-økonomiske skade, som pågældende har lidt. Bestemmelsen udgør ikke nogen begrænsning for, at der ved siden af godtgørelsen eller alene ydes erstatning efter de almindelige erstatningsretlige principper.

Bedømmelsen af, hvorvidt der er sket krænkelse af den ansattes rettigheder efter bestemmelsen, foretages af domstolene i Grønland.

Den foreslåede bestemmelse er identisk med en tilsvarende bestemmelse i den danske arbejdsmiljølov.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse i det omfang en kollektiv overenskomst giver en ansat rettigheder, som svarer til ILO-konventionens artikel 13, litra e), hvorefter de ansatte har ret til at fjerne sig fra ethvert sted i minen, når der opstår omstændigheder, som med rimelig begrundelse synes at udgøre en alvorlig fare for deres sikkerhed og helbred.

Arbejdstilsynets sædvanlige tilsyn og kontrol, jf. arbejdsmiljølovens kapitel 12, finder ikke anvendelse og er i øvrigt ikke relevant i denne sammenhæng, da den foreslåede bestemmelse omhandler arbejdsretlige forhold mellem arbejdsgiveren og den ansatte.

3.3. Opdatering af bestemmelser om stoffer og materialer

3.3.1. Gældende ret

Beskæftigelsesministeren kan i henhold til § 39, stk. 1, i arbejdsmiljøloven fastsætte regler om fremstilling, import, oplagring, transport og anvendelse af stoffer og materialer.

Bemyndigelsen er blandt andet udmøntet ved, at der i § 3 i bekendtgørelsen for Grønland om stoffer og materialer er fastsat regler om, at et stof eller materiale ikke må anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale m.m. (substitution). Det er bl.a. fastsat, at der foretages en samlet teknisk, økonomisk og sundhedsmæssig afvejning, såfremt brug af et erstatningsstof vil medføre ikke uvæsentlige forskelle i tekniske egenskaber eller udgifter.

Endvidere kan der efter § 39, stk. 1, nr. 4, i arbejdsmiljøloven fastsættes regler om brugsanvisninger fra leverandører og arbejdsgivere. Bemyndigelsen er i bekendtgørelsen for Grønland om stoffer og materialer anvendt til at fastsætte regler om brugsanvisninger fra leverandøren samt krav til arbejdsgiveren om at udarbejde arbejdspladsbrugsanvisninger.

Herudover er der i § 29, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, sammenholdt med lovens § 24, stk. 1, bemyndigelse for beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om tekniske datablade og lignende. Bemyndigelsen er blandt andet anvendt til i § 5 i bekendtgørelsen for Grønland om stoffer og materialer at fastsætte regler om, at tekniske datablade og lignende om stoffer og materialer skal indeholde alle væsentlige oplysninger om det pågældende stof og materiales virkning på sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet.

Endelig har Arbejdstilsynet i medfør af § 39, stk. 4, bemyndigelse til at fastsætte grænseværdier for stoffer og materialer samt til at udarbejde en liste over stoffer og materialer, der betragtes som farlige eller forringende for ansattes sikkerhed og sundhed.

3.3.2. Overvejelser og den foreslåede ordning

De nævnte bemyndigelsesbestemmelser har været gældende siden 1986. Formålet med de foreslåede ændringer er at sikre en opdatering og tydeliggørelse i forhold til de tilsvarende bestemmelser i den danske arbejdsmiljølov. Det er således ikke hensigten at indskrænke eller udvide beskæftigelsesministerens bemyndigelser på området.

Der er ikke aktuelle planer om udnytte bemyndigelsen. Såfremt den påtænkes udmøntet, vil det blive en godkendelsesordning svarende til den, der er fastlagt i kapitel syv i den danske bekendtgørelse nr. 1795 af 18. december 2015 med senere ændringer om foranstaltninger til forebyggelse af kræfttrikoen ved arbejde med stoffer og materialer.

Fastsættelse af reglerne vil foregå efter den i lovens § 50, stk. 1, nr. 3, foreskrevne procedure med forudgående høring af Arbejdsmiljørådet. Endvidere vil forslag om en godkendelsesordning for farlige stoffer og materialer blive forelagt selvstyret til udtalelse inden udstedelsen, jf. selvstyrelovens § 18, stk. 1. og 2. Efter gældende praksis foregår det som udgangspunkt, når Arbejdsmiljørådets udtalelse foreligger.

3.5. Videregivelse af oplysninger om arbejdsskader fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Arbejdstilsynet i Grønland

3.5.1. Gældende ret

Beskæftigelsesministeren kan i henhold til § 58 i lov om arbejdsmiljø i Grønland fastsætte regler om pligt til at anmelde arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse for Grønland nr. 401 af 24. juni 1986 om anmeldelse af arbejdsskader, hvorefter arbejdsgiveren er forpligtet til at anmelde arbejdsulykker og forgiftningstilfælde, samt arbejdsbetingede lidelser som medfører dødsfald eller svær tilskadekomst til Arbejdstilsynet i Grønland. Læger og tandlæger er ifølge bekendtgørelsen forpligtet til at anmelde arbejdsbetingede lidelser og andre lignende skadelige påvirkninger, som de konstaterer eller får mistanke om.

Efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland § 35, stk. 1, er der pligt til at anmelde en arbejdsulykke og erhvervssygdom til Arbejdsskadestyrelsen i Grønland. Beskæftigelsesministeren kan efter lovens §§ 38 og 39 fastsætte nærmere regler herom.

Denne bemyndigelse er udmøntet i dels bekendtgørelse nr. 1624 af 21. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervssygdomme til Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland dels bekendtgørelse nr. 1656 af 21. december 2010 om anmeldelse af arbejdsulykke efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Ved arbejdsskader forstås arbejdsulykker, erhvervssygdomme, forgiftningstilfælde mv.

Anmeldelser af arbejdsskader til Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen i Grønland sker på en elektronisk eller fysisk blanket, som registreres i et anmeldesystem i regi af Arbejdsskadestyrelsen.

Anmeldesystemet indeholder således oplysninger om alle registrerede arbejdsulykker og erhvervssygdomme, herunder oplysninger på individniveau, fx oplysninger om skadelidte, diagnose og anmelder.

Det forudsættes, at lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) sættes i kraft i Grønland ved kongelig anordning pr. 1. oktober 2016. Loven regulerer behandling af enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. persondatalovens § 1, stk. 1.

Ved personoplysninger forstås ifølge persondatalovens § 3, nr. 1, enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Der er imidlertid adgang til at fravige persondatalovens regulering ved lov. Behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som er indeholdt i persondatalovens § 5.

Forslaget vil ikke ændre på, at Arbejdstilsynet fortsat udelukkende vil føre tilsyn med arbejdsmiljøet på virksomhederne, og resultaterne af registersamkøringen vil ikke få konsekvenser for de personer, der berøres af kontrollen.

De foreslåede ændringer vedrører udelukkende udveksling af oplysninger mellem de to enheder på Grønland (Arbejdstilsynet og fra 1. juli 2016 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring).

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det er hensigten, at hovedparten af Arbejdstilsynets udgifter til tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter, herunder til transport til og fra Nuuk, nødvendig oversættelse og tolkning til og fra andet end engelsk og grønlandsk, samt kost og logi, skal dækkes af rettighedshavere og andre, der har opnået Naalakkersuisuts godkendelse af en udnyttelsesplan efter råstofloven eller vandkraftloven. Udgifter til Arbejdstilsynets almindelige uddannelse af de tilsynsførende indregnes ikke i gebyret. Derimod vil udgifter til særlig kompetenceudvikling af de tilsynsførende, som skal føre tilsyn med råstof- og vandkraftområdet, indgå i gebyret.

Tilsyn med arbejde i forbindelse med forundersøgelser, samt videnskabelige undersøgelser samt efterforskning frem til en af Naalakkersuisuts godkendt udnyttelsesplan vil efter forslaget ikke blive omfattet af kravet om betaling. Udgifter til disse tilsyn vil fortsat blive afholdt af den danske stat (Arbejdstilsynet).

Forslaget forventes kun at have mindre administrative eller økonomiske konsekvenser for den danske stat (Arbejdstilsynet).

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget om gebyr for tilsyn og myndighedsbehandling og refusion for udgifter til transport til og fra Nuuk, nødvendig oversættelse og tolkning til og fra andet end engelsk og grønlandsk, samt kost og logi vil have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, fordi erhvervslivet skal dække Arbejdstilsynets udgifter ved tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter i Grønland.

Arbejdstilsynets udgifter og dermed de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, der vil være ved indførelse af et krav om betaling for tilsyn, vil afhænge af antallet af udnyttede tilladelser, geografisk beliggenhed og varigheden af tilsynet mv.

Som det fremgår oven for er der givet udnyttelsestilladelse til Isukasia-projektet samt til Rubin-projektet og Anorthosit-projektet, som ikke er storskalaprojekter. Det forventes, at der i anlægsfasen af Isukasia-projektet, hvis det realiseres, vil blive beskæftiget over 3.000 personer.

Det er ikke muligt at forudsige, hvor mange flere tilladelser der vil blive givet, eller hvornår tilladelserne i givet fald vil blive udnyttet. Det er derfor ikke muligt at beregne de samlede udgifter til tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter mv. i fremtiden.

Med udgangspunkt i Isukasia-projektet eller et lignende storskalaprojekt skønnes Arbejdstilsynets udgifter til løn af de tilsynsførende, som skal dækkes af rettighedshaver, umiddelbart at udgøre omkring 1,4 mio. kr. pr. år i anlægsfasen.

Når en mine er i drift, vil udgifterne til tilsyn med minen som udgangspunkt blive væsentligt mindre, bl.a. fordi der ofte vil være færre beskæftigede og færre tilsyn. Således forventes Arbejdstilsynets udgifter ved ovennævnte projekt umiddelbart at udgøre omkring 0,7 mio. kr. pr. år i driftsfasen.

Ud over udgifter til tilsyn og myndighedsbehandling skal rettighedshavere også betale udgifter til transport til og fra Nuuk, nødvendig oversættelse og tolkning til og fra andet end engelsk og grønlandsk samt kost og

		<p>større mineprojekt forventes at udgøre 1,4 mio. kr. pr. år i anlægsfasen og 0,7 mio. kr. pr. år i driftsfasen. Hertil kommer udgifter til særlig kompetenceudvikling samt udgifter til transport, tolk, oversættelse, kost og logi.</p> <p>I øvrigt afhænger de økonomiske konsekvenser af antallet af udnyttede tilladelser, geografisk beliggenhed og varigheden af tilsynet mv.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	<p>Forslaget om at der skabes en hjemmel til videregivelse af oplysninger om arbejdsskader, så Arbejdstilsynet i Grønland også fremadrettet har adgang til disse oplysninger indebærer, at der indsamles og registersammenkøres personoplysninger. Det er vurderingen, at dette ikke indebærer elementer, der svækker borgernes retssikkerhed.</p>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Til nr. 4

Det foreslås at indsætte et *stk. 5 i § 39*, som tydeliggør beskæftigelsesministerens adgang til at fastsætte regler om, at et stof eller materiale, der kan være farligt for eller i øvrigt forringe ansattes sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale (substitution).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 6 i § 39*, hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at stoffer og materialer, som kan være farlige for eller i øvrigt forringe ansattes sikkerhed og sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller på særlige områder, før der foreligger en udtalelse eller en godkendelse fra Arbejdstilsynet. En sådan bestemmelse vil svare til § 49 c, *stk. 2*, i den danske arbejdsmiljølov, og bemyndigelsen i lovforslagets § 39 tænkes ikke anvendt til fastsættelse af regler, der rækker videre end regler fastsat i medfør af denne bestemmelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.

Til nr. 5

Der er i forslaget til § 49, *stk. 1*, tale om en navneændring som følge af vedtagelse af lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre, hvorefter Grønlands hjemmestyre skifter navn til Grønlands Selvstyre.

Til nr. 6

Der er tale om forslag til en redaktionel ændring af navnet på Pædagogernes Fagforening i § 51, *stk. 1*, som nu alene hedder Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat.

Til nr. 7

Det foreslås i ny § 57 b, *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at rettighedshavere og andre, der har en tilladelse efter den grønlandske råstoflov eller vandkraftlov, skal betale et gebyr til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger ved tilsyn og myndighedsbehandling i forbindelse med råstof- og vandkraftaktiviteter.

Dog foreslås, at forundersøgelser, videnskabelige undersøgelser og efterforskningsaktiviteter frem til det tidspunkt, hvor der foreligger en godkendt udnyttelsesplan af Naalakkersuisut, undtages fra kravet om betaling.

Det bemærkes, at en udnyttelsesplan omfatter den største del af anlægsfasen, herunder produktionens tilrettelæggelse samt anlæggene dertil, driftsfasen samt en plan for virksomhedens ophør.

Det følger af råstoflovens § 2, *stk. 2*, at følgende aktiviteter er omfattet af loven og kun må finde sted i henhold til tilladelse:

- 1) Forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland samt udførsel af mineralske stoffer fra Grønland.
- 2) Anvendelse af undergrunden til lagring eller formål vedrørende råstofaktiviteter.
- 3) Udnyttelse af energi fra vand, vind eller undergrund til aktiviteter omfattet af loven.
- 4) Etablering og drift af rørledninger til brug for aktiviteter omfattet af loven.

Efter vandkraftloven er der krav om tilladelse til forundersøgelse og udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi.

Grønlands Selvstyre opkræver som nævnt allerede betaling fra rettighedshavere og andre, der er omfattet af råstofloven eller vandkraftloven, for udgifter i forbindelse med sagsbehandling og anden

enkelte arbejdsgivere og bygherrer m.fl. Endvidere omfatter det sagsbehandling i forbindelse med behandling af eventuelle klager over Arbejdstilsynets afgørelser samt at skrive fakturaer og rykkerskrivelser. Gebyret for tilsynet forventes umiddelbart at udgøre en timepris på mellem 1.050 og 1.150 kr. pr. person (2015-priser).

Udgifter til særlig kompetenceudvikling af de tilsynsførende forventes umiddelbart at blive omkring 50.000 kr. om året. Udgiften indregnes først fra det tidspunkt, hvor der er et behov for, at de tilsynsførende har brug for en særlig viden til at føre tilsyn med råstof- og vandkraftaktiviteter. I anlægsfasen forventes der som udgangspunkt ikke at være behov for en særlig kompetenceudvikling af de tilsynsførende. Udgifter til Arbejdstilsynets almindelige uddannelse af de tilsynsførende indregnes ikke i gebyret.

Gebyret for tilsyn efter stk. 1 reguleres løbende således, at der opnås fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med Arbejdstilsynets tilsyn og myndighedsbehandling, således at der tilstræbes en balance over en 4-årig periode.

Ved manglende betaling vil restanceinddrivelsesmyndigheden forestå inddrivelsen af gebyret efter reglerne herom, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige, bilag 1, nr. 31.

Arbejdstilsynet kan efter § 57 b, stk. 2, kræve betaling for de faktiske afholdte udgifter til transport til og fra Nuuk, nødvendig oversættelse og tolkning til og fra andet end engelsk og grønlandsk samt kost og logi. Der kan ikke opkræves betaling i de tilfælde, hvor Arbejdstilsynet benytter de tilbud om transport, kost og logi, som rettighedshavere eller andre stiller til rådighed for Arbejdstilsynets medarbejdere.

Bestemmelsen vurderes at være nødvendig under hensyn til de særlige ekstraordinære grønlandske forhold. Det forventes, at der vil blive udført store anlægsprojekter med store udenlandske virksomheder, hvor det vil være nødvendigt, at Arbejdstilsynet er på stedet i mange og længere perioder på afsides beliggende arbejdssteder, og hvor det kan være nødvendigt at få oversat dialogen, påbud mv. Hvad angår Arbejdstilsynets øvrige udgifter til sagsbehandling bemærkes, at udgifter til tolke- og oversættelsesbistand også vil omfatte oversættelse af dokumenter, der vil indgå i Arbejdstilsynets behandling af en evt. klagesag i forbindelse med et tilsyn.

For så vidt angår udgifter til transport vil der ofte være tale om, at tilladelser efter råstofloven eller vandkraftloven omfatter projekter i afsides beliggende landområder, som transportmæssigt er vanskelige at komme til. Transportudgifterne vil derfor kunne udgøre en ganske betydelig del af omkostningerne ved et tilsyn. Det forventes dog, at Arbejdstilsynet vil kunne benytte sig af eventuel fællestransport med f.eks. rettighedshaveren eller råstofmyndigheden.

Der kan dog være situationer, hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynets medarbejdere benytter de transportmidler andre stiller til rådighed. Det kan f.eks. være fordi, at der er sket en ulykke, som Arbejdstilsynet vurderer, skal undersøges straks og ikke kan vente på en fællestransport.

Arbejdstilsynets udgifter til transport vil blive beregnet med udgangspunkt i Arbejdstilsynets adresse i Nuuk, eller – hvis Arbejdstilsynet samtidig udfører tilsyn tættere på tilsynsstedet – fra dette sted.

Et tilsyn vil ofte kunne strække sig over flere dage, og der kan derfor også være udgifter til kost og logi, som Arbejdstilsynet skal have dækning for. Udgifter til kost og logi fastsættes efter gældende takster herfor. Typisk vil Arbejdstilsynet dog ligesom råstofmyndigheden få stillet kost og logi til rådighed, således at Arbejdstilsynet ikke har udgifter herved.

Desuden indeholder anmeldesystemet og datagrundlaget oplysninger om erhvervssygdomme, herunder oplysninger om tilskadekomne, diagnose og anmelder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til § 2

Nr. 1

Efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland § 35, stk. 1, er der pligt til at anmelde en arbejdsulykke og erhvervssygdom til Arbejdsskadestyrelsen i Grønland. Beskæftigelsesministeren kan efter lovens §§ 38 og 39 fastsætte nærmere regler herom.

Arbejdsskadesikringslovens § 35, stk. 1 er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1624 af 21. december 2010 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde erhvervssygdomme til Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland og bekendtgørelse nr. 1656 af 21. december 2010 om anmeldelse af arbejdsulykke efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Ved arbejdsskader forstås arbejdsulykker, erhvervssygdomme, forgiftningstilfælde mv.

Formålet med forslaget er at sikre, at Arbejdstilsynet i Grønland kontinuerligt kan foretage en målretning af sit tilsyn og anvender alle relevante oplysninger i arbejdet hermed, herunder oplysninger om arbejdsskader.

Som følge af overførslen af Arbejdsskadestyrelsens Center for Arbejdsskader i Grønlands opgaver til den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring foreslås det derfor, at der skabes en lovgivningsmæssig forpligtelse til at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring videregiver oplysninger om arbejdsskader til Arbejdstilsynet i Grønland.

Arbejdstilsynet i Grønland vil som hidtil benytte oplysningerne om arbejdsskader mv. i arbejdet med Arbejdstilsynets tilsynsplanlægning, herunder målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn. Arbejdstilsynet vil herudover benytte oplysningerne til forebyggelsestiltag, analyser og statistiske formål på arbejdsmiljøområdet.

Anmeldesystemet indeholder en række oplysninger fra blandt andet de anmeldelser af arbejdsulykker og erhvervssygdomme, der er pligt til at anmelde efter både arbejdsmiljølovgivningen og arbejdsskadesikringslovgivningen, og indeholder oplysninger om alle registrerede arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Anmeldesystemet og datagrundlaget indeholder oplysninger bl.a. på individniveau om arbejdsulykker, herunder oplysninger om tilskadekomne og skaden, anmelder og virksomhed samt arbejdsstedet og ulykken. Desuden indeholder anmeldesystemet og datagrundlaget oplysninger om erhvervssygdomme, herunder oplysninger om tilskadekomne, diagnose og anmelder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Gældende formulering

med Grønlands hjemmestyre fastsætte regler om ...

§ 51. Arbejdsmiljørådet består af en formand udpeget af landsstyret efter indhentet udtalelse fra arbejdsmarkedets parter og følgende andre medlemmer:

- 1) 2 medlemmer udpeget af Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK).
- 2) 1 medlem udpeget af Pædagogernes Fagforening (PIP), Sygeplejerskernes Fagforening (PK) og Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK) i fællesskab...

Lovforslaget

6. I § 51, stk. 1, nr. 2, ændres "Pædagogernes Fagforening (PIP)" til: "Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (N.P.K.)".

7. Efter § 57 a indsættes:

”§ 57 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at rettighedshavere og andre, der har en tilladelse efter inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor eller inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, skal betale et gebyr. Gebyret skal dække Arbejdstilsynets omkostninger ved tilsyn med og myndighedsbehandling af aktiviteter inden for tilladelsesområdet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Rettighedshavere og andre, der er omfattet af stk. 1, skal betale for Arbejdstilsynets udgifter til transport, tolk, oversættelse, kost og logi i forbindelse med tilsynet.

Stk. 3. Krav om betaling for tilsyn efter stk. 1 og 2 omfatter ikke forundersøgelser, videnskabelige undersøgelser samt efterforskningsaktiviteter frem til en af Naalakkersuisut godkendt udnyttelsesplan.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af betaling efter stk. 2.”

8. Efter § 58 indsættes:

”§ 58 a. Arbejdstilsynet kan, i det omfang det er nødvendigt, indsamle og samkøre oplysninger fra anmeldesystemet til anmeldelse af arbejdsskader samt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings datagrundlag om arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Oplysningerne indsamles med henblik på behandling og registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for